

РЕШЕНИЕ

№ 112

гр. ЛЕВСКИ, 02.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛЕВСКИ в публично заседание на четвърти май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Десислава К. Николаева

при участието на секретаря Ваня Н. Димитрова
като разгледа докладваното от Десислава К. Николаева Гражданско дело № 20214410100816 по описа за 2021 година
въз основа на данните по делото и закона, за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.288, ал.12, вр. ал.1, т.2, б.“а“ от Кодекса за застраховането – отм. (чл.559, ал.3 във вр. с чл.558, ал.7 от КЗ), вр. чл.45 ЗЗД, вр. чл.86 ЗЗД от Гаранционен фонд, гр.София, срещу Г. И. А. от гр.Левски за заплащане на сума в размер на 22644,32 лв., представляваща изплатено от Гаранционен фонд обезщетение за неимуществени вреди по щета №210138/10.07.2014г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, както и разходи за установяване на вземането.

Ищецът твърди, че на основание чл.228, ал.1, т.2, б.“а” от Кодекса на застраховането - отм. сега чл.557, ал.1, т.2, б.“а“ от КЗ, изплатил по щета №210138/10.07.2014г. обезщетение за неимуществени вреди в размер на 22 644,32 лв., присъдени и по гр.д.№12258/2014г. по описа на СГС, гр.д. №6578/2017г. по описа на САС, на И.Й.М., чрез неговата майка и законен представител Т.П.А., пострадал като пешеходец, при ПТП, настъпило на 23.08.2009г. Посочва, че по цитираното дело ответникът в настоящото производство бил конституиран като трето лице помагач на страната на

Гаранционен фонд. Твърди, че виновен за катастрофата съгласно влязла в сила Присъда по НОХД №4468/2019г. на РС-П. бил ответникът Г.А., който управлявал л.а. „***“ с немски рег.№***, без сключена към датата и часа на ПТП застраховка „Гражданска отговорност“. Твърди, че ПТП настъпило при следния механизъм: на 23.08.2009г. в гр.П., Г. ИЛ. АЛ. управлявал л.а. „***“ с немски рег.№*** по ул. „****“ в посока гр.П., със скорост от около 37-38 км./ч. На изхода от гр.П., на кръстовището на ул. „****“ с ул. „****“, поради невнимание А. блъснал пресичащия тичешком от дясно на ляво по посока на движение на автомобила И.Й.М., след което напуснал местопроизшествието. И.Й.М. чрез неговата майка и законен представител Т.П.А. се обърнала към Гаранционен фонд за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди на основание чл.288 от КЗ (отм.), сега чл.557 от КЗ - без сключена застраховка „Гражданска отговорност“ за управлявания от ответника л.а. УС на ГФ отказал определянето на обезщетение, поради това, че в нарушение на чл.288, ал.11 от КЗ молителят е завел гр.д.№12258/2014г. по описа на СГС преди произнасяне на УС на ГФ и съгласно чл.61, ал.3 от ЗСВ при наличие на заведено дело спорът не може да бъде решаван от друг орган. Въз основа на решения по гр.д.№12258/2014г. по описа на СГС, гр.д.№6578/2017г. по описа на САС пострадалият се снабдил с изпълнителен лист и въз основа на него образувал изпълнително дело. След изпратена покана от ЧСИ, на 20.09.2017г. Гаранционен фонд заплатил сума в размер на 21 969,32 лв. по сметка на ЧСИ М.Д. по и.д. №20177870400231, от които 15 000 главница, 4487,41 лв. - законна лихва и 2481,91 лв. съдебни разходи. На 20.05.2019г. Гаранционен фонд заплатил сума в общ размер на 675,00 лв. по сметка на СГС за държавна такса и депозити по гр.д.№12258/2014г. Ищецът твърди, че поканил ответника да възстанови изплатеното от Гаранционния фонд, но А. не погасил задълженията си.

Иска се от съда да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати на Гаранционен фонд сумата от **22 644,32 лв.**, представляваща изплатеното от Гаранционен фонд обезщетение за причинени по щета №210138/10.07.2014г. неимуществен вреди и свързани с тях имуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на вземането.

Препис от исковата молба е връчен на ответника, чрез назначения му особен представител на основание чл.47, ал.6 от ГПК, който в

законоустановения срок депозира писмен отговор. Посочва, че по делото са представени множество писмени доказателства, видно от които ответникът е осъден за извършено от него на 23.08.2009г. престъпление по транспорта, като с постановената присъда е уважен предявения срещу извършителя граждански иск в размер на 15 000 лв. Пострадалият е завел гражданско дело за обезщетение за причинените му вреди срещу ищеца в настоящото производство, по което дело ответникът е бил привлечен. Навежда довод за задължителност за гражданския съд на постановената присъда по въпросите за съпричиняването и обема на отговорността на ищеца в настоящото производство, поради което счита, че тези въпроси не следва да бъдат обсъждани в настоящото производство. Навежда довод за неоснователност на исковата претенция поради изтекла в полза на ответника погасителна давност. Моли иска да бъде отхвърлен.

В проведеното по делото съдебно заседание ищецът не се представлява. Представя писмени бележки, чрез пълномощник адв.Я.А.а – АК-П., в които поддържа изложените в исковата молба доводи. Излага съображения за неоснователност на направеното от особения представител на ответника възражение за изтекла погасителна давност. Посочва, че погасителната давност за процесното вземане е пет години от датата на извършеното плащане от Гаранционния фонд, която не била изтекла. Навежда довод за доказаност на исковата претенция от приетите по делото писмени доказателства. Моли иска да бъде уважен.

Ответникът не се явява и не се представлява. Представя писмено становище чрез особения представител адв.М.С.. Счита исковата молба за недоказана и моли същата да бъде изцяло отхвърлена.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Установява се от Присъда №184/10.03.2010г. по НОХД №4468/2009г. по описа на Районен съд – П., че ответникът Г. ИЛ. АЛ. е признат за виновен в това, че на 23.08.2009г. в гр.П., при управление на МПС – лек автомобил „****“ с немски регистрационен №***, нарушил ЗДвП и по непредпазливост причинил на И.Й.М. от гр.П. тежка телесна повреда, изразяваща се в гръдна травма, довела до разстройство на здравето, опасно за живота, което е настъпило в момента на инцидента и е било постоянно за периода от 23.08.2009г. до 11.09.2009г., т.е. за период от около месец и половина, като

след деянието деецът е избягал от местопроизшествието – престъпление по чл.343, ал.3, предл. последно, б.“а“, предл.1, вр. чл.342, ал.1 от НК, за което му е наложено наказание.

Със същата присъда ответникът Г. ИЛ. АЛ. е осъден да заплати на Й.И.М., като баща на пострадалия от ПТП И.Й.М. на основание чл.45, вр. чл.52 от ЗЗД сумата от 15 000 лв., представляваща обезщетение за причинените неимуществени вреди в резултат на деянието, предмет на повдигнатото обвинение, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането – 23.08.2009г. до окончателното изплащане на сумата.

Установява се, че с Решение №3861/01.06.2017г. по гр.д. №12258/2014г. по описа на Софийски градски съд, потвърдено с Решение №878/12.04.2018г. по гр.д.№6578/2017г. по описа на Софийски апелативен съд, Гаранционен фонд е осъден да заплати на И.Й.М., чрез законния му представител Т.П.А., сумата от 15 000 лв. представляваща обезщетение за неимуществени вреди от ПТП на 23.08.2009г., изразяващи се в гръдна травма и счупване на лявата ключица, ведно със законната лихва от 11.10.2014г. до окончателното изплащане. Видно от мотивната част на решението съдът е приел, че Гаранционен фонд е легитимиран да понесе отговорността за причинените на пострадалия от ПТП неимуществени вреди на основание чл.288, ал.1, т.2, б.“а“ от КЗ - отм., тъй като не е установено виновния за ПТП водач - Г.А., да е имал валидна застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите.

Със същото решение Гаранционен фонд е осъден на основание чл.78, ал.6 от ГПК да заплати по сметка на СГС държавната такса и разноски в размер на 675 лв.

Решението е постановено с участието на ответника в настоящото производство Г. ИЛ. АЛ., в качеството му на трето лице помагач на страната на ответника по делото пред СГС Гаранционен фонд.

Установява се от 2бр. платежни нареждания от 20.05.2019г., че Гаранционен фонд е заплатил по сметка на Софийски градски съд разноски в общ размер на 675 лв., за които е осъден по гр.д. №12258/2014г. по описа на същия съд.

Установява се, че на основание изпълнителен лист от 12.09.2017г. по гр.д. №12258/2018г. по описа на Софийски районен съд, е образувано изпълнително дело №231/2017г. по описа на ЧСИ М.Д., рег.№787, срещу ищеца в настоящото производство Гаранционен фонд, с вискател И.Й.М.,

чрез законния му представител Т.П.А. за сумата в размер на 15 000 лв., ведно със законната лихва, считано от 11.10.2014г. до окончателното изплащане на главницата, присъдена по горното изпълнително дело, както и присъединени вземания за разноси по изпълнителното дело в размер на 816 лв. и такса по т.26 от Тарифа за таксите и разноските към ЗЧСИ в размер на 1665,91 лв.

На длъжника по изпълнителното дело Гаранционен фонд, гр.София е изпратена покана за доброволно изпълнение за посочените по-горе суми дължими по изпълнителното дело.

Установява се от платежно нареждане от 20.09.2017г., че Гаранционен фонд е превел по сметка на ЧСИ М.Д. по изп.д.№231/2017г. сумата в размер на 21 969,32 лв., която видно от справка по щета №21-0138/10.07.2014г., включва главница в размер на 15 000 лв., лихва в размер на 4487,41 лв., разноси в размер на 2481,91 лв.

Установява се, че до ответника в настоящото производство Гаранционен фонд е изпратена на основание чл.558, ал.7 от КЗ Регресна покана по щета №21-0138/10.07.2014г. за заплащане на сумата в общ размер на 22644,32 лв., представляваща изплатената от Гаранционен фонд на И.Й.М. на основание чл.288, ал.1 от КЗ - отм. сега чл.557, ал.1 от КЗ сума за обезщетение за причинените му вреди в резултат на настъпилото на 23.08.2009г. ПТП с управляваното от ответника Г. ИЛ. АЛ. МПС *** с рег.№ *** без задължителна застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите.

Видно от приложена обратна разписка №9002559607, регресната покана е получена от Г. ИЛ. АЛ. на 22.01.2021г.

С оглед на така установеното по делото, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл.288, ал.1, т.2, б."а" от КЗ (отм.) /чл.557, ал.1, т.2, б."а" от КЗ/ Гаранционният фонд изплаща обезщетения по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за имуществени и неимуществени вреди в следствие на телесни увреждания, ако пътнотранспортното произшествие е настъпило на територията на Република България или на друга държава членка и е причинено от МПС, което обичайно се намира на територията на Република България и виновният водач няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите".

В разпоредбата на чл.288, ал.12 от КЗ (отм.) /чл.558, ал.7 от КЗ/ е

предвидено, че след изплащане на обезщетението Гаранционният фонд встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното обезщетение и разходите за определянето и изплащането му.

Основателността на предявената искова претенция е обусловена от кумулативното наличие на следните материално-правни предпоставки: ответникът виновно да е причинил описания в исковата молба деликт – ПТП, от който да са настъпили неимуществени вреди в посочения размер; липса на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обезпечаваща отговорността на делинквента към момента на настъпване на ПТП; изплащане от Гаранционния фонд на пострадалото от ПТП лице на обезщетение за причинените неимуществени вреди; направени от фонда разноски в претендирувания размер за определянето и изплащането на обезщетението.

В процесния случай предпоставките за уважаване на предявения регресен иск са налице, съобразно представените по делото доказателства.

Безспорно е установена от влязлата в сила присъда на Районен съд – П., че ответникът Г. ИЛ. АЛ. виновно е причинил описания в исковата молба деликт, представляващ престъпление по чл.343, ал.3, предл. последно, б.„а“, предл.1, вр. чл.342, ал.1 от НК, в резултат на което на пострадалия И.Й.М. са причинени телесни увреждания - гръдна травма, довела до разстройство на здравето, опасно за живота. Съгласно разпоредбата на чл.300 от ГПК влязлата в сила присъда е задължителна за гражданския съд относно извършването на деянието, неговата противоправност и виновността на дееца.

Установен е размерът на дължимото се от делинквента обезщетение за причинените на пострадалия имуществени вреди – 15 000 лв.

Налице е и предвидената в чл.288, ал.1, т.2, б.„а“ от КЗ (отм.) /чл.557, ал.1, т.2 б."а" от КЗ/ предпоставка за изплащане от Гаранционния фонд на обезщетение на увреденото лице. С влязлото в сила Решение №3861/01.06.2017г. по гр.д. №12258/2014г. по описа на Софийски градски съд, с което Гаранционен фонд е осъден да заплати на пострадалия И.Й.М. обезщетение в размер на 15 000 лв., е прието, че към момента на настъпилото ПТП, управляваният от делинквента Г. ИЛ. АЛ. автомобил е бил без задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Решението е постановено при участието на ответника в настоящото производство Г. ИЛ. АЛ., в качеството му на трето лице помагач на страната

на Гаранционен фонд. Съгласно разпоредбата на чл.223, ал.2 от ГПК, установеното от съда в мотивите на съдебното решение е задължително за третото лице в отношенията му със страната, на която помага – в процесния случай ищеца по настоящата регресна претенция Гаранционен фонд, представляваща обратен иск срещу третото лице помагач – делинквента Г. ИЛ. АЛ..

Установява се от приетите по делото платежни нареждания, че присъденото обезщетение в размер на 15 000 лв., ведно със законната лихва за забава от датата на деликта в размер на 4487,41 лв. и разноски в размер на 2481,91 лв., е било изцяло изплатено от Гаранционния фонд по образуваното от пострадалия изпълнително дело, както и направените от фонда разходи за установяване на обезщетението в общ размер на 675 лв., или общо платена от Гаранционния фонд сума в размер на 22 644,32 лв.

Поради гореизложеното, налице са предпоставките на чл.288, ал.12 от КЗ (отм.) /чл.558, ал.7 от КЗ/ за встъпване на Гаранционния фонд в правата на увреденото лице до размера на платеното обезщетение и разходите за определянето и изплащането му. За ищеца е възникнало регресното право да иска заплащане на сумата от 22 644,32 лв. от виновното лице – ответника Г. ИЛ. АЛ..

Неоснователно е направеното от особения представител на ответника възражение за погасяване на вземането по давност. Изискуемостта на вземането на Гаранционния фонд и началният момент, от който започва да тече 5-годишният давностен срок срещу делинквента, е моментът на плащане на обезщетението /в този смисъл Решение № 178/21.10.2009 г. по т. д. № 192/2009 г. на ВКС, ТК, II т. о., Решение № 15/04.02.2011 г. по т.д. № 326/2010 г. на ВКС, ТК, II т. о./. В процесния случай обезщетението е заплатено от Гаранционния фонд на 20.09.2017г., а направените разноски в производството по установяване на обезщетението на 20.05.2019г. Към датата на подаване на исковата молба – 06.12.2021г., 5-годишният давностен срок, считано от датите на изплащане на вземанията не е изтекъл.

Предвид изложените доводи, исковата претенция се явява основателна и следва да бъде уважена в пълен размер, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба – 06.12.2021г. до окончателното изплащане на вземането.

Предвид изхода на правния спор на основание чл.78, ал.1 от ГПК в полза

на ищеца следва да бъдат присъдени направените от него разноси за държавна такса в размер на 905,77 лв., депозит за възнаграждение на особен представител в размер на 1210 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., или разноси в общ размер на 2 215,77 лв.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.288, ал.12 от КЗ (отм.) /чл.558, ал.7 от КЗ/ **Г. ИЛ. АЛ.**, ЕГН:*****, с адрес: ***, да заплати на Гаранционен фонд, ***, представляван от М.К. и С.С. – изпълнителни директори, сумата от **22 644,32 лв.**, представляваща изплатено от Гаранционен фонд обезщетение за причинени по щета №210138/10.07.2014г. неимуществен вреди и свързани с него разходи, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба - 06.12.2021г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК **Г. ИЛ. АЛ.**, ЕГН:*****, с адрес: ***, да заплати на Гаранционен фонд, ***, представляван от М.К. и С.С. – изпълнителни директори, сумата от **2 215,77 лв.**, представляваща направените по делото разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред П.ски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Левски: _____